

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 4 Septembrie st. v.

Sistemul reprezentativ are și el păcatele lui, și sunt multe și feliurite corecturile ce i se pot face. El este, înainte de toate, prea costisitor. Alătura cu organismul desvoltat până la cele din urmă amănunte se mai află în acest sistem și aparțul de control, menit a face peste puțină ori și ce abus de putere, și abia în timpul din urmă s'a simțit în cercuri destul de largi, cât de multe puteri se consumă la organizarea și întreținerea acestui aparat.

Ca echivalent al sarcinilor ce poartă, cetățeanul are dreptul de a controla, fie direct, fie prin reprezentanții sei, mersul trebilor publice și de a lăsa parte la creația legilor. Acest drept atât de prețios încetul cu început devine însă și el o sarcină grea. În deosebi producerea corporilor legiuitorare este o adeverată plagă socială.

Trecem cu vederea timpul pierdut și banii cheltuiți la alegeri, și ținem seamă numai de fierberea periodică ce se produce din cauza alegerilor. Nu se pot exprima în cifre pierderile de puteri și ce rezultă din această fierbere. Cu toate aceste adeseori se întâmplă, că rezultatul alegerilor nu este de loc potrivit cu interesele comune, și ori trebile publice merg rău ori se impune ca remediu contra acestui mers rău disolvarea corporilor legiuitorare produse cu atâtă cheltuială.

E dar firească preocuparea ce să ivit față cu cestiușa producătorilor legiuitorare în mai multe țări din Europa și mai ales la noi și în România.

Atât la noi, cât și în România vorba e să se seadă pierderile ce rezultă din pămentările electorale.

Dl Tisza procede expeditive: se mărgineste a cere, ca de aici înainte să nu se mai facă alegerile tot la trei, ci tot la cinci ani. Prin aceasta se realizează, ce-i drept, un câștig, dar i se ia cetățeanului din dreptul lui. Si mergând mai departe în această direcție, am pută să desființăm dreptul electoral pentru cîntul, că alegerile costă timp, bani și produc pămentările în țară.

Dar aceasta nu e decât o parte a cestiușă.

Dacă este adevărat, că e mai puțin dreptul, pe care-l exercită tot la cinci decât acela pe care-l pot exercita tot la trei ani, trebuie să ne întrebăm, unde trece partea pe care o perde cetățeanul din dreptul lui.

La coroană, adecă la guvern, căci în viață constituțională guvernul responsabil e acela, care determină „coroana“.

Coroana are prerogativa de a disolva parlamentul.

Cu cât mai scurte sunt perioadele electorale, cu atât mai ferită e coroana de a face întrebunțare de această prerogativă, căci, ivindu-se vre un conflict între guvern și parlament, ori încetând parlamentul a mai fi expresiunea fidelă a țării, opinia publică se dumiresc prin apropierea

vîitoarelor alegeri. Îndată însă ce perioadele electorale sunt mai lungi, necesitatea disolvării parlamentului devine mai frecventă. Ivindu-se apoi această necesitate, pămentările, de care am voit să scăpăm prin prelungirea periodului electoral, devin cu atât mai acute. Căci ori se disolva parlamentul și se fac nouă alegeri, ori el nu se disolva și fierberea ține până la expirarea terminului de cinci ani.

În materie de agitații nu se câștigă dar nimic prin prelungirea periodului electoral; din contra, cu cât perioadele sunt mai lungi, cu atât mai mare e înverșunarea, cu care alegătorii se luptă, și cu atât mai adâncă amărăciunea, de care sunt cuprinși cei învinși.

Înțelegem dar, că, voind a feri țara de agitații și coroana de necesitatea de a face întrebunțare de una din cele mai delicate prerogative ale ei, cercurile politice din România au căutat înainte de toate o procedură electorală, prin care se reduc pămentările și se asigură rezultatul alegerilor astfel, ca parlamentul să fie fidela expresiune a țării.

Vom vedea acum, dacă această procedură va răspunde ori nu la așteptările, în vederea cărora a fost stabilită.

În tot casul ea este intemeiată pe chiar firea sistemului constituțional.

Îndată ce puterea publică e împărțită în executivă, legislativă și judecătorescă, e un lucru ce rezultă oarecum de sine, că puterea legislativă, menită a controla pe cea executivă, să se organizeze sub conducerea celei judecătorescă.

În acest sens s'a rezolvat cestiușa prin revisuirea constituțională ce a agitat atât de mult opinia publică din România.

După noua lege electorală a României, alegerile se fac sub conducerea puterii judecătorescă, care delegă din partea ei pe presidenții biourilor electorale.

Precum scim însă în România judecătorii sunt numiți de guvern și numai membrii înaltei curți de justiție și cassațione sunt inamovibili.

Se vorbesce acum, că una dintre condițiunile puse de grupul Maiorescu pentru intrarea sa în cabinetul Brătianu ar fi, ca și membrii curților de apel să fie declarati inamovibili.

Ne vine greu să o credem aceasta. Inamovibilitatea funcționarilor meniți a fi din oficiu presidenți ai biourilor electorale este un lucru, care rezultă de sine din noua lege electorală, și atunci, când s'a proiectat această lege, s'a pus în vedere și crearea unei posizioni independente pentru funcționarii judecătorescă. Numai inamovibil fiind, judecătorul este independent, și numai independent fiind, el poate să fie, ca conducător al actului de alegere, o garanție pentru libertatea electorală. Altfel legea ar fi putut să dice: Presidenții biourilor electorale sunt numiți de puterea executivă.

Credem dar, că nu e vorba de o condiție, ci de o înțelegere asupra unui

lucru, care urmează de sine din noua lege electorală, care n-ar avea nici un înțeles, dacă s-ar pune în aplicare mai nainte de a se fi declarat inamovibilitatea judecătorilor meniți a conduce alegerile.

În tot casul grupul Maiorescu, care s'a pronunțat contra revisuirii constituției, numai cu greu ar putea, credem noi, să iee răspunderea pentru punerea în aplicare a nouei legi, dacă nu s'a proclamat mai nainte inamovibilitatea magistraturii.

Revistă politică.

Sibiu, 4 Septembrie st. v.

Mai toate diareele din monarhie se ocupă în prima linie de **întrevaderea monarchilor la Skierniewice**. „Fremdenblatt“, ale cărui relații cu sferele conducețoare din Viena sunt cunoscute, relevând deosebită importanță a acestui eveniment politic, dice: „Domnitorii celor mai puternice trei monarchii de pe continent, suveranii, care dispun de milioane de soldați harnici și a căror unire reprezintă cea mai impunătoare putere armată, care și-o poate cinceva închipuit în împregiurările actuale, își dau mâinile unul altuia, încunguriți fiind de acei bărbați de stat, a căror înțelepciune și prevedere sunt de o influență hotăritoare asupra destinului națiunilor. O icoană de o mărime atât de importantă și de o strălucire atât de orbitală, cum ar putea să rămână fără de a lăsa cea mai adâncă impresiune asupra tuturor popoarelor. Dar unul dintre simtomile cele mai îmbucurătoare pentru lămurirea relațiunilor europene și pentru mersul adânc al politicei pacifice ni-l prezintă împregiurarea, că înțelesul și scopul acestei întrevadieri solemnne nu mai trebuie căutat prin hipoteze, prin comentare sau prin încordarea facultăței de a combina. Ele sunt — și acesta este semnul caracteristic al tuturor evenimentelor importante — clare pentru toată lumea, ori cine le poate cuprinde cu mintea. Pe când altădată popoarele, în dosul unui asemenea eveniment, bănuau tendențe speciale, se temea sau se așteptau la acțiuni de o deosebită importanță, acum toate sunt cuprinse de consecință liniștită a caracterului eminent pacnic al întâlnirei împăraților, și ar fi o încercare zadarnică de a căuta motivul și scopul întrevaderei împăraților în schimbări politice împlinite sau planuite. Nu este vorba despre o înțelegere sau pregătire a vrăunei acțiuni cu această ocazie solemnă, grijea domnitorilor este de a manține și asigura aceea stare fericită de pace, de care statele se bucură tocmai pentru că s-au ferit de acțiuni, care ar fi putut periclită liniștea. Aceasta e nobilul scop comun al celor trei monarhi.“

„Pester Lloyd“ nu este nici decum mulțumit cu ducerea monarhului nostru la Tarul Rusiei. În Rusia, unde Tarul este pus pe „un butoiu cu praf de pușcă“, nimenea nu poate să sigur de viață, și apoi nici nu se cade ca monarhul nostru să se duce să visiteze pe Tarul, pe cătă vreme Tarul a fost acela care a dorit întrevaderea. Cu privire la importanța politică a întrevaderei, „Pester Lloyd“ dice că cu cât a susținut mai sincer și mai hotărît alianța dintre Germania și Austro-Ungaria, cu atât mai mult să a convins, că intrarea în alianță nu numai că nu este necesară, dar nici posibilă, fără de a se altera natura

Inserțiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.
Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

alianței. „Un sir de ani ne-a dovedit“, dice foia din Pesta, că unirea strânsă a celor două puteri din centrul Europei ajunge pe deplin pentru că pacea continentalui să fie asigurată și că aceea ce principale Bismarck din punct de vedere special german,

a avut în vedere la încheierea alianței cu monarhia noastră, să a înălțat. „Pester Lloyd“ amintesc apoi că de când există alianța, relațiile între Franța și Germania s-au schimbat în bine și continuă: „Această schimbare favorabilă pentru liniaștia Europei s-a făcut fără Rusia; rămânerea acestei puteri afară din alianță nu a putut să o împede și intrarea Rusiei încă nu va fi în stare de a consolida.“

În cât privesc special pe Austro-Ungaria, „Pester Lloyd“ combată versiunea respințită de sferele politice din Berlin, dicându-se că scopul întrevaderei este de a se încheia relații mai intime între monarhia noastră și Rusia, astfel că Austro-Ungaria să renunțe la ori-ce înaintare mai departe în Orient, iar Rusia să iee angajamentul de a respecta tale quale poziția ce Austro-Ungaria ocupă actualmente în acea parte. „Că Rusia“, dice numitul șiar, „se angajează să respecte status quo al poziției ce ocupă în Orient, aceasta nu este o cestiușă, ci aproape o vătămare. Nouă nu ne trebuie o asemenea asigurare din partea Rusiei, mai întâi: pentru că nu-i credem și suntem acum ca și mai nainte de părere, că nevoim să ei — eu sau fără promisiune — nu va dura nici o zi mai mult decât nepuțință; și al doilea: pentru că noi, și fără o asemenea asigurare, vom să ne apărăm de ori-ce atac îndreptat contra poziției noastre. Rusia nu ne poate da nimic în schimb și dacă ea își împlinesc pur și simplu îndatoririle internaționale, aceasta nu este un merit; ea face ceea ce trebuie să facă și pentru aceasta nu poate preținde vrăjul multumire specială sau vre-un contraserviciu.“

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, organul de predilecție al principelui Bismarck, demască printre serioare din Viena încercările tendențioase, de a înfățișa politica contelui Taaffe ca și când ar fi în contradicție cu alianța austro-germană, și dice: „Este un fapt istoric, că alianța austro-germană s-a încheiat curând după venirea la cîrmă a cabinetului Taaffe; era acestui cabinet este era alianței austro-germane. Alianța austro-germană pe terenul politicei externe este correlatul misiunii, cu care s-a încredințat contele Taaffe pe terenul politicei interne. Numai Austria, care este hotărâtă să fie austriacă și numai austriacă, care recunoasce că puterea și problema ei de căpetenie este îndestularea tuturor popoarelor sale și consolidarea stării sale constituționale, numai Austria Austriacilor poate, cu inima liberă și credincioasă, să întindă mâna imperiului german în scopul unei alianțe durabile. Si în adevăr cabinetul Taaffe în cei cinci ani de conducere, s'a dovedit destul de potrivit cu privire la alianța germană. Nici odată aceasta nu a fost mai strânsă și mai sigură decât acum. Aceasta însă este un fapt istoric recunoscut de toată lumea.“

David Starevici, fiind proclamat în unanimitate candidat al cercului al doi-le din Agram, și-a desfășurat la 2 Septembrie înaintea unui public numeros programul său pentru viitoarea sesiune legislativă. În introducere spuse ascultătorilor că de 15 dile n'a mai dormit în pat, că

a călătorit jumătate Croația și că pretotindenea poporul este pentru partidul seu. Vorbind apoi de atitudinea sa în dieta trecută, a declarat, că dinsul a fost provocat de către membrii fostei majorități. După aceea a început să însire nenumăratele reale, de care suferă Croația și a terminat cu cuvintele: „Dee D-șeu ca în curând să putem striga: Să trăiască regele Croației libere și independente!“

Suum cuique.

Frații Tisza în timp de o săptămână de dile au făcut lumea în fierbere. Si în adevăr discursurile ce au rostit sunt importante nu numai pentru că ele indică basele unei nouă frâne în luptele interne ale patriei noastre, ci arată totodată și slăbiciunile, de care suferă unul dintre luptători, floarea poporului maghiar, căci floare sunt, credem noi, frații Tisza.

În discursul rostit de dl Ludovic Tisza la Seghedin, afărmă următoarea mărturisire:

„Eu voiesc să conserv Ungaria și națiunea maghiară (Urări); nu pot să mă ridic la înălțimea cosmopolitismului și a internaționalismului. Pot să fie într-un stat ori și ceașdămintă de ideală liberalitate, mie nu-mi trebuie, dacă ele încetează să fi maghiare (aprobări și urări vii), chiar și absolutismul îl pun mai presus de asemenea a libertății, numai dacă e maghiar. (Aprobări). Acestea e punctul, din care plec eu la aprețarea ori și cărei cestimi.“

Care va să dică *lupta de rasă* are să se urmeze. Căci dacă unul dintre cei mai de frunte oameni ai terii nu se sfârsește a rosti în fața unei adunări publice cuvintele de mai sus, atunci nimici nu poate să ne conteste și nouă dreptul de a dice:

„Noi vom să conservăm Ungaria și națiunea română (urări din partea Românilor), nu putem să ne ridicăm la înălțimea cosmopolitismului și a internaționalismului. Pot să fie într-un stat ori și ceașdămintă de ideală libertate, nouă nu ne trebuie, dacă ele încetează să fi românesc (aprobări și urări vii din partea Românilor), chiar și absolutismul îl punem mai presus de asemenea libertate, numai dacă e român.“

Si același drept îl au și Sérbo-Croații, și Slovacii, și Germanii, îl au deopotrivă cu Maghiarii toate elementele constitutive ale statului: pentru că ele să renunțe la acest drept, trebuie înainte de toate să renunțe Maghiarii.

Dacă și vorba să trăim în pace, așădămintele terii noastre nu trebuie să fie nici maghiare, nici române, nici slave ori germane, ci comune tuturor, rămânând ca fisee-care naționalitate să-și creeze așădămintele ei deosebite în ceea ce privește dezvoltarea ei etică.

Maghiarii ar trebui să întelegă aceasta cu atât mai vîrstă, cu cât tot dl Ludovic Tisza le spune, că și de primejdia face experiente riscante în fața publică și încercarea de a face din Ungaria un stat național maghiar.

„În clipă, când în mijlocul experimentelor noastre am ajunge la o situație, în care să putem fi atacați cu succes din ori și ce parte, nu numai statul întemeiat pe coroana s-tului Stefan s-ar sfârși în bucați, dar în genere s-ar termina pe veci rolul poporului maghiar în Europa.“

Foița „Tribunei“.

Lupta pentru existență a lui „u mut.“

Cernăuți, în Septembrie 1884.

(Activitatea de aji a comitetului societății pentru literatură și cultura poporului român din Bucovina). Astă societate există în Bucovina acum de 20 de ani. Statutele ei sunt foarte frumoase și bune, dar comitetul, ce stă în fruntea ei, n'a înțeles poate din destul spiritul acestor statute, n'a putut deci lucra în înțeleagă aici și n'a putut prin urmare realiza nici până în diua de aji idea, care a dat naștere acestei societăți. Lucru comic este, că comitetul vecin se scuză pre sine și învinovătesc de neactivitatea multimea membrilor societății ca și când menirea comitetului nu ar fi, să fie organul de activitate al societății, ca în toate celelalte societăți din lume. În anii din urmă a apucat acest comitet o cale după părerea noastră cu totul rătăcită și lucrează fără voie poate contra tendențelor societății și a intereselor românilor din Bucovina. Dușmanul cel mai aprig al societății noastre nu ni-ar fi putut cauza atâtă stricăciune, cătă ni-a causat comitetul societății pentru cultura și literatura poporului român din Bucovina.

El are adecație nenorocitul obiceiu de a-și croi o ortografie a sa proprie, și luptă apoi cu toate mijloacele pentru această ortografie ca pentru cel mai înalt ideal de cultură. Acest ideal era reprezentat până deveniți prin nisice semne ca și

și dacă-i așa, rău fac Maghiarii de-și sporesc vrășmașii chiar și în teră la dinsu, căci vrășmașii lor *interni* sunt acia, care pregătesc situația fatală, de care vorbesce dl Tisza și trebuie neapărat să o pregătescă, dacă ea e singura lor săpare.

România.

„Kölnische Zeitung“ aprețiează călătoria regelui României la Belgrad precum urmează:

„Regele Carol al României s-a întors în țara sa după vizita dela Belgrad și s-a dus la castelul seu din Sinaia, după ce s-a oprit o zi la Craiova pentru a inspecta primul corp de armată. Însenătatea acestor călătorii se va recunoaște de toți acia, cari cunosc bine starea lucrărilor pe Dunărea de jos. Pentru cei cari ar măsura importanța evenimentelor din Orient după complicațiile la care ele pot da loc — mulți judecă astfel, în urma temerilor continue pe care le inspiră un teren așa de agitat ca Europa orientală — întrevederea suveranilor României și Serbiei este un eveniment de mică însemnatate. Însă, tocmai din acest punct de vedere, al temerei de complicații, care chiar în timp de pace asigurată de abia dispără, visita regelui Carol la Belgrad are o mare însemnatate, căci ea este o nouă garanție de durată a situației create de tractatul din Berlin și de consolidarea a Statelor din Orient. Timpuri nu sunt de departați în cari s-au făcut, într-un interes cu totul opus, încercări de a îndemna pe Regele României la o atare călătorie.

„Puțin timp după pacea dela Berlin s-a început o îndelungată propagandă pentru realizarea unei uniuni căt mai strânsă posibil a Statelor dunărene și balcanice sub protecția Rusiei. România i se rezervase un mare rol în acea combinație, și se făcuse guvernul din București invitarea de a lucra la realizarea acestei confederații balcanice. România se arăta rece și respinge propunerea de a se face instrumentul politicii russesci în Orient și de a renunța la o politică independentă. În astfel de împregiuri nu era posibil ca Regele Carol să se duca la Belgrad; guvernul român nu putea să-i consilieze să facă un demers, care i s-ar fi impus de interese străine, contrare intereselor propriile ale terii.

„Lucrurile s-au schimbat acum cu total. Mulțumită firmităței și puternicei influențe a coaliției pacifice a Statelor din Europa de mijloc, Rusia a trebuit să renunțe tot mai mult a considera Statele balcanice ca instrumente ale politicii sale. Ea a trebuit să renunțe prin urmare și la deprinderea de a lucra întocmai ca cănd n-ar fi în Balcani State cu existență politică independentă.

„Lupta pentru independență națională și pentru liberarea de presiunea rusească a devenit încă dela prima jumătate a secolului actual trăsura dominantă a istoriei române; aceeași luptă o găsim purtată sub alte împregiuri, și cu o energie mai mult sau mai puțin mare în terile vecine. Situația europeană generală, astfel cum a creat-o alianța austro-germană, favorizează aceste tendențe de emancipare într-un mod extraordinar. Forța lucrărilor a făcut să dispară sau să scădă foarte mult acea presiune. România, și în urmă și Serbia, au scăpat cu totul de acea situație, care facea că și politica Rusiei și

aceea a celor mai multe State europene nu putea prevedea altă soartă pentru acele țări, decât aceea de a cădea în sfera de acțiune a Rusiei. Întrevădere celor doi suverani exprimă într-un mod foarte caracteristic această nouă situație a ambelor țări; aci stă mai cu seamă importanța acestui eveniment. În timpuri anterioare, suveranii țărilor balcanice nu erau decât figuri de șah în mâna Rusiei; călătoria actuală porată din inițiativa proprie a Regelui și a guvernului român, probează în destul de ambele State au ajuns a avea o politică independentă, firmă și nestămată, care n'are de basă decât apărarea intereselor naționale proprii.

„Această politică care este conformă cu situația generală a Europei, este asemenea unui element de mare valoare al păcii și al înălțării acelor surprinderi și complicații, de ivirea cărora Balcanii sunt mereu amenințați. Serbi au dat prin urmare dovezi de un bun spirit politic matur, arătând și exterior că consideră vizita regelui Carol ca un fapt important și sărbătorind-o ca atare. Ei și-au dat seamă că unirea strânsă a ambelor State, arătată cu ocazia unei aceasta și exprimată de ambii suverani, va avea o mare influență asupra dezvoltării pe viitor a Orientului. Serbia și România nu au nici un interes opus; natura le-a înzestrat cu limite bine trase și nu există nici pe terenul politic sau economic vre-un fapt, care să dea nascere la greutăți între ele. O înțelegere între ambele țări pe baza asigurării și întăririi independenței și dezvoltării lor naturală, așdeacă pe baza unor interese comune, fără nici un amestec de idei agresive, este prin urmare indicată chiar de natura lucrărilor și are o mare însemnatate chiar din punctul de vedere al politicei europene generale.

„Astfel ducerea regelui Carol la Belgrad devine un eveniment istoric, care va avea de sigur un rol în dezvoltarea lucrărilor pe Dunărea de jos. Personalitatea descendentalui Hohenzollernilor, care ocupă tronul României a contribuit și a da un relief deosebit acestui fapt. Regele Milan a salutat pe oaspele seu dinaintea trupelor ca pe „învingătorul dela Plevna“ când i-a dat un regiment sărbesc de infanterie pentru amintirea frăției de luptă a celor două armate. Tot din același motiv primirea atât de cordială și de strălucită făcută de poporul sărb regelui Carol, deveni un omagiu pentru suveranul sub a cărei domnie, cu toată strâmtorarea, greutatea extraordinară și nestatornicia dela început țara a ajuns la o situație abia visată mai înainte, respectată în Europa și foarte importantă pentru viitorul țării dinăuntru. De aceea, cu drept evident, bucuria și animația festivă din Belgrad au fost amestecate cu admirarea sinceră pentru persoana regelui României“.

Conferență

învățătorilor români greco-orientali din districtul al VIII-lea Regină, archidiocesa Transilvaniei, în Jabenă din 27—30 August st. v. a. c.

La oarele 9 dimineață 27 August la invitația reuniei prin vice-președintele seu Leon Popescu, se prezintă în sala destinată pentru ședințele reuniei, președintele acesteia, dl protopresbiter Galaction Șagău, binecuvântat fiind de membrii reuniei prin întreite și însuflările strigări de „să trăiască“.

toate au isvorit din societatea pentru literatură și cultura poporului român din Bucovina. Din anul 1874 începând o emancipare de sub fatala înfrângere a societății. Corpul profesoral din Suceava îndepărta așteptării de la gimnaziul de acolo ortografia pumnuleană și ceră revisuirea și prelucrarea cărților lui Pumnul, arătând într-un memoriu scăderile lor. Acest memoriu fu predat de către guvern comitetului societății din Cernăuți, care crește, că se vină să făptă patriotică, împedecând stăruința profesorilor din Suceava. De aici vine, că scoalele secundare din Bucovina sunt de mai mulți ani fără cărți de cetire, treându-se cărțile rele ale lui A. Pumnul. În anul 1880 compuse profesorul din Suceava St. Stefanurea o carte de cetire pentru clasa șimtă gimnasia, dar comitetul societății său să împedeze tipărirea ei crește, cum că este mai bine, să rămână scolarele fără carte de cetire, decât să se tipărească o carte fără „U mut.“ Deschidește la gimnasiul din Suceava clase paralele românesc și lipsind cărțile didactice corespunzătoare, profesorii din Suceava Samuil Isopescu și Dr. A. Dașchevici elaborări mai multe manuale didactice. Dară comitetul societății a împedecat părăști tipărirea lor din cauza ortografice. În urmă, învățătorul guvernul din fondul gr. orient. 2500 pentru tipărirea acelor manuscrise. Spre împedecarea acestui lucru însă se constituie totodată și comisiunea, de care a mai fost vorba în „Tribuna.“ Ea are chemarea să-l apere pre „U mut“; alt interes mai presus de „U mut“ nu cunoaște ea. De său cărți pentru clasele ro-

Președintele salută pre domnul comisar consistorial Dr. Ioan Crișan, profesor seminarial și pre învățătorii întruniri cu următoarea cunventare:

Domilor!

Din nou ne-am adunat în cauza cea mai de căpetenie a poporului nostru, în cauza învățămentului popular. După sortea vitregă ce avem, după neajunsene și lipsele noastre, ca națiune (nesocotită) un singur mijloc ne-a mai rămas, acela al luminării, al deșteptării. E timpul suprem să ne trezim, e timpul suprem să scim că trebuie să lucram cu toții, acum când mai toate naționalitățile din patrie se bucură în mai mare măsură decât noi — de fructele științei și culturii, când vedem că mai toate o poziție și materială și politică mai avantajoasă, când eu toții scim intenționile lor asupra noastră.

Cunoscut este, Domilor! adă de toată lumea, fatalul adevăr, că o națiune mai luminată, înghite pe alta mai puțin cultă, mai puțin ajutorită; cunoscut este, că dintre popoare ca și dintre individi, supraviețuiesc numai cele mai inteligențe, mai cultivate și mai forță! Oare nu-i timpul odată, ca văzând pericolul ce ne amenință, să ne deșteptăm — să ne oțelim toate forțele noastre, să ne pregătim de ajuns ca să putem susține în această concurență exterminătoare cel puțin căt ne-am conservat părinții nostri — cel puțin naționalitatea noastră și viața?

D-Voastră Domnitori, scăpați cu toții de unde se poate aștepta ajutorul, unde ne putem zidi un viitor mai bun. Singur scăpa poate să ne regenereză, scăpa este atâtă scăpare și mantuirea noastră.

La altăriul scoalei trebuie să între astăzi tot ce avem mai bun, mai nobil și mai luminat, ca să aducă serviciile sale causei comune. Tim-purile vechi s-au schimbat. De mult avem singurul adăpost de scăpare în biserică, care ne recordează sufletul apăsat, în preceptele sfinte ale religiunii strămoșesci, și ne întărișă în răbdare, așteptând tim-puri mai bune, astăzi domnilor nu-i de ajuns acest liman de scăpare; refugiu, unde avem să ne îndreptăm astăzi cu toții ochii și mintile — este scăpa; aci ne putem apăra ce mai avem, sau învățăm cum să ne apărăm — și aci ne formăm puterile de viață. Pentru noi, mai mult decât pentru oricare alt popor, scăpa ne este totul. Alte națiuni, au un guvern părintesc, au o cultură mai însemnată, au o bogăție națională mai mare, au industrie, comerț, etc. — noi suntem așa la proprietatea de lipsă, ne poate da abilitățile practice, ne poate face destoinici de a ne asigura existența. Scoala va încheia mai strâns legătura de solidaritate între toți fi națiuni ce au suport același lapte, aceleși simțuri de români, și cari vorbește frumoasa limbă românească — aceasta prețioasă remășiță dela vechii Români.

Scoala, Domnitori, și cu deosebire cea populară, va înarma sufletul copilului nostru cu cunoștințe și religiositate; ea îl va apăra și cultiva limba; ea îl va preserva de înfluențe rele și corporal-mîntine, și-l va face capabil de a-și ocupa o poziție mai vrednică între alte popoare.

Grăcesc către D-Voastre, nobili lucători în acest sanctuar al culturii și mantuirii noastre!

mâncă din Suceava sau nu, aceasta nu-i pasă inteligentei comisiuni. „U mut să fie“, atâtă-i totul, fără „U mut“ nu se tipăresc nimică. Dă! Ce bucurie ar avea Abderii cei vechi, dacă ar ma trăi, de astă comisiune! Toți membrii ei ar fi numiți civi de onoare ai Abderii, și ar purta cu mare fală și acest titlu de onoare pe lungă celelalte titluri, ce le au (vide sematismul Bucovinei). Această comisiune constă din vicepreședintele societății Miron M. Calinescu, redactor emerit al calendarului societății, din secretariul ei Calistrat Leca, redactor actual al aceluiași calendar, din membrii comitetului Ion I. Bumbac, autorul novelei originale „Pre-Minte-Solomon“ și Isidor de Onciu, stilist și lingvist cu decret. Domnia Sa a criticat manuscrisul lui Dr. Dașchevici. Eata căteva probe din astă critică: „păraie“ este rău dîs, mai mai corect „păriie (par)vîru“ parvus rivus“. Ce om genial este domnul Onciu! Părau vine dela parvus rivus! Cetind astă etimologie mi-am adus aminte de glumele tăraniilor din Frătăuți, locul de nascere al d-lui Onciu, cu Tiganii. Români de aici duc: Măi Tigană, dă repede: „Botușeni-Hărău“. Tiganul răspunde: Botărău. — Măi Tigană, dă repede: „Botușeni-Ieș“. Tiganul răspunde: Botăș. Măi Tigană, dă repede: „cojoleancă“. Tiganul răspunde: cojoleancă. Părintele Onciu de sigur că a respins de căteva ori repede „parvus rivus“ și a dat de „păriu“. Păcat numai, că românesc nu sună cuvântul acesta „păriu“ ci „părau“ și în special în Frătăuți „parău“ cu a curat în silaba șimtă car pluralul nu sună

D-Voastre sânteți, cari ați firmat după puteri și vîții forma pe viitor, am firma convicțione, cu aceeași stăruință, în cercul restrins, în care sânteți chemați de a lucra și forma generaționica viitoare, pe care o veți aprovisiona cu merindea trebuioare, pentru a-și îndeplini misiunea restaurării naționale.

Sub mânile D-Voastre se află omenii viitorului. În ce direcție veți lucra D-Voastre, să va fi noua generație. Numai învățătorul poate schimba domnilor, astăzi chartele țărilor și sortea popoarelor. Priviți numai în istorie, și veți vedea cum ori și ce pornire, ori ce avenit în cultură și civilizație a emanat numai dela scoala. Cei mai mari legislatori ai omeniei au găsit și recunoscut că numai scoala poate reforma și îmbunătăți durabil societatea omenească. Învățătorul Socrat avea sub mânile sale pe cei mai ilumiști cetățeni, generali, diplomați, oratori și filosofi ce i-a avut Grecia. De sub mânile D-Voastre, din inimile curate ale D-Voastre, pot să se ridice — și noi sperăm aceasta — oameni care să consolideze naționica noastră în proximul viitor.

Cine atunci are un rol mai mare, mai folositor și mai vrednic, decât învățătorul nostru? Ce profesie pe lumea aceasta este mai nobilă decât a D-Voastre??!

D-Voastre aveți de a forma pe om, lumea viitoare, acest microcosm, sau lume mică, cum îl numesc filosofii. Întrădevăr domnilor, mare și frumoasă este misiunea unui învățător, vrednic și salutar este acela, care știe să înțeleagă bine, dar detestabil și funest este învățătorul care nu scie apărul chemarea sa — și nu-i în stare să știe să poarte cum se cuvine! Câte spirite, căți oameni ai viitorului nu se perd prin nescocință acestor nechamați de a lucra în câmpul cel mai scump al naționicii noastre!

Un învățător bun respăndește ca soarele căldură sa — toate sentimentele, toate pornirile frumoase, el încăldește inima tinerei generaționi cu preceptele morali, cari au să o însotescă preste toată viața, care să fie de îndreptar, de lumină în calea întunecoașă a vieții.

Nu uități domnilor, că icoana și conduită D-Voastre zgârăvesc mai mult decât ori și ce în inima copilului. D-Voastre sunti idealul tinerei generaționi; observați bine, că acest ideal să fie cum se cuvine, să conducă la felicire și progres; băgați bine de seamă, — ca nu deșteptându-se odată acei copilași să vadă că nu bine ci rău, să-i formă și că idealul lor a fost din nefericire un ideal decăduț sau nechemat! De altfel nu mă îndoiesc domnilor după activitatea D-Voastre de până acum — după zelul ce ați depus în spinoasa ocupăție — că D-Voastre veți isbuti a consolida și a desvolta spre bine și felicitate generaționica mică din popor concrește povețelor și grijei D-Voastre! Nu mă îndoiesc că veți forma înainte de toate Români, cari să-și iubească patria, veți forma oameni sănătoși și la minte și la corp și veți deschide inteligența copiilor spre tot ce-i util și bun, veți deschide inima lor spre tot ce-i moral și religios înzestrându-o cu toate calitățile ce împodobesc pe om — ca să încăldească car nu să disguste pe alții cu aceea. De asemenea veți acomoda talentele și abilitățile ce le veți găsi în copii conform cu necesitățile vieții, veți face oameni destoinici a trăi bine și onest, veți contribui la formarea bunei stări materiale paralel cu cultura intelectuală.

Aici aveți ocazie, domnilor, de a delibera asupra diferitelor metode, ce duc mai lesne la

niciuri „pără“ ci „părăe“ ori „părăe“, cu a ori cu e în penultima.

Altă probă: cincispredece este qis rău, corect este cincisprădece, pentru că vine dela cinci-supra-dece. Cum face domnul Onciu din supra cuvântul spră, care nu există în limba română? N-ar binevoi Sfintă Sa să ne lumineze aici în „Tribuna“? În Bucovina nu se dice cinci-spră-dece ci cinci-spre-dece, cu e curat, dar' mai ales cinci-sprece și în Frâtauți numai cinci-sprece cu e deschis în silaba penultimă. Diez scrie după gramaticii noștri vecchi „spre“ nu „spră“. Ca în Bucovina se vorbesce și în Moldova și pe aiurea spre și nu spră, și se numără așa: un-spre-ce, doi-spre-ce, tri-spre-ce și m. d. Îl poftim pe părintele Onciu să publice, unde se vorbesce „spră“! Filologii derivă spre din ex-per.

Aceste lucruri le scie dl. Onciu cu toată seriositatea, le trimite la guvern, carele expedează apoi profesorilor din Suceava, ca să aibă de ce răde.

În urmă se compune acea comisiune și din membrii societății Leon Iluițchi și Dimitrie Isopescu.

Acest din urmă e renumit prin a doua ediție a gramaticei lui Pumnul.

Astă comisiune hotărât, să nu admitemă la tipar nici o carte, care ar fi scrisă fără „Umut“ Ba și mai mult: în urma inițiativei ei opri consiliul scolar din Cernăuți introducerea la gim-

scop, în feluriile ramuri ale instrucției; vă veți comunica frățesc rezultatele experienței ce aveți într-un ram sau altul; vă veți comunica părările cu intimitate, unul cu mai multă sau mai puțină pricepere decât altul. Dar din toate acestea va profita nespus de mult corpul învățătoresc ca atare și vă veți duce de aici fiecare cu un plus însemnat de cunoaștere sau experiență. Aceste conferențe, a căror utilitate nici nu o putem apăra din destul deocamdată, fiindcă încă nu ne-am dedat bine cu ele — sunt sădul sau scoala de altot a tuturor ideilor, metodelor și principiilor pedagogice, cari trebuie să fie introduse și aplicate în scoala noastră poporala.

Nu mă îndoiesc că fiecare din D-Voastre va înțelege apostola adevărată ce o aveți în mijlocul lunii tineră și inocente, pe care o veți desvolta după necesitățile vieții naționale, bisericești și materiale. Adevăratul învățător va face mult și cu însuflare pentru învățământ și sără de a aștepta numai decât răsplata merită pentru ostenele sale. —

Au cătă așteaptă părinții și ce răbdare au din sănii când cresc pruncii lor? — Fișă siguri că naționica vă va fi recunoscătoare; sau de altă parte oare mai trebuie unui om de bine — mai mare răsplăta decât acea să vadă cum înfloresc și să desvoală sub ochii și sub mânile sale oamenii și cetățenii viitorului? — Eu vă dic: îndrăsnii numai cu toții în misiunea sănătă! — Eu vă mai dic: că astăzi prin D-Voastre se va ridica poporul nostru la lumină, la bogăție și cultură! — Înarmați-ve deci cu toții cu cunoștințele și metodele bune; îndrăsnii-vă unul pe altul în mijloacele învățământului. Eu vă urez să fiți norociți la deslegarea diverselor probleme, ce le veți socoti de utilitate în causele scolare — ale căror deslegare se va ușura prin binevoitoare indigări și deslușiri ce ni le va împrumuta P. O. domn comisar consistorial Dr. Ioan Crișan, profesor de teologie, pe care cu tot respectul și completă noastră bucurie îl salutăm în mijlocul nostru.

În acest sens încă o dată vă salut din inimă, dicându-vă: bine ați venit la nobila muncă, și cu aceasta adunarea generală a III-a a reuniunii învățătorilor din districtul de învățământ al VIII-a al Reginului, conchegmată pe astăzi în Jabeniu o declar de deschisă.

Jabeniu, 26 August 1884.

Galation Șagău, protopresbiter.
Președinte.

Adunarea ia cuvântul presidial spre plăcută cunoștință între vii strigări de „să trăiască“.

Dl comisar consistorial Dr. Ioan Crișan, comunică membrilor reuniunii onorifica misiune, ce cu placere a primit din partea prea venit consistor archiepiscopal de a conduce în calitate de comisar conferențele reuniunii noastre.

Adunarea ia acest comunicat spre plăcută cunoștință.

Se aleg doi notari în persoanele membrilor: Nicolau Câmpean și a subscrișorii; o comisiune în persoanele membrilor: Ioan Nascu, Gregoriu Ciboc și Nicolau Luca spre a cenzura raportul comitetului; iar alta în persoanele membrilor: David Rusu, Stefan Hădărău și Ioan Coșariu pentru propunerii. Astfel constituță, adunarea își începe activitatea sa.

Ea a înținut cinci sedințe. Reasumând esența acelor cinci procese verbale ale sedințelor, rezultatul tuturor agendelor, cu cari s'a ocupat con-

ferența în această sesiune, se poate reduce la următoarele momente mai însemnante:

Obiectul mai principal în jurul căruia cu deosebire s'a învertit activitatea conferenței noastre a fost tema propusă în programul consistorial: „Metoda cetății și a serierii“. Această temă a desvoltat-o însuși dl Dr. Ioan Crișan, comisar consistorial, în mai multe ședințe, începând cu primirea scolarilor începători în scoala învățătorescă ca atare și vă veți duce de aici fiecare cu un plus însemnat de cunoaștere sau experiență.

Practicabilitatea modulului și zelul domnului comisar, manifestate în predarea prelegerilor d-sale de model, putură servit de exemplu pentru fiecare învățător.

Membrii reuniunii au ascultat aceste prelegeri cu cel mai viu interes și cu o deplină satisfacție, remânențu-le numai a reproduce unul către unul fiecare prelegere în mod indicat; — ba ce e mai mult însuflați de rezultatele, ce pre calea aceasta și sub astfel de conduceră, ne pot oferi conferențele noastre, să au afărtădemnătă a cere și concluzie înînținarea de sub-reuniuni, că așa să li se ofere mai adeseori ocazia de a-și putea însuși principiile și regulile recunoscute de bune și folositore pre terenul activității lor și de a-și împărtășii în mod colegial experiențele lor din viață practică scolară. Primul pas s'a făcut deja și suntem îndreptățiti a crede, că prin succursul d-lor protopresbiteri respectivi vom vedea și dorința aceasta realizată în scurt timp.

S'a censurat raportul comitetului și al casarului, cari afăndu-se în bună ordine să au luat spre scîntă, votându-se mulțumită protocolară atât comitetului cât și cassarului dl Simion Nițulescu.

S'a statorit în fine locul pentru ținerea conferenței pre anul viitor: Reginul.

Adunarea se încheie prin cuvântul final al d-lui Galaction Șagău, protopresbiter și președinte reuniunii, prin care în linia primă aduce mulțumită în numele reuniunii d-lui Dr. Ioan Crișan, profesor și comisar consistorial, pentru zelul și viul interes, ce l-a manifestat, luptând cu demnitate în decursul întregii sesiuni, pentru scopul și interesele reuniunii noastre, recomandând membrilor reuniunii și pre viitor zel și activitate, interes și abnegare față cu cheamarea ce au îmbrățișat și în special față cu această instituție salutară și conducețoare la progres.

Ioan Langa,
notar.

Cronica.

Maiestatea Sa pleacă în 18 I. c. n. la Innsbruck pentru inaugurarea liniei căii ferate Arlberg. În 21 I. c. n. Maiestatea Sa se va reîntoarce la Viena, unde va sosi în 22 I. c. n.

*

Pentru arsii din Vestem astăzi că se formează un comitet de ajutorare. Nu ne îndoim, că se va manifesta caritatea publică și față cu acești nenorociți, peste nouădeci de familii, cele mai multe săraci, care au rămas în cea mai mare miserie.

*

Iubileu. Sâmbătă seara a fost întrunită o societate frumoasă de domni, doamne și dom-

nasiul din Suceava de cărți românesci, care n-ar fi tipărite cu ortografia lui Nicolau Ieremică. Înțelesul acestui emis este: cărți românesci pentru școli secundare tipărite cu ortografia lui Nic. Ieremică există; un gimnasiu fără cărți didactice după legile din Austria nu poate exista, prin urmare: gimnasiul românesc din Suceava se închide. Eventualitatea aceasta se discută acu în guvern. Toate aceste fapte se săvârșesc, cum vedem, prin membrii societății pentru cultura și literatura poporului român din Bucovina. Domnii numiți mai sus vor să poată, că noi cercăm să-i poneprim. Îi provocăm deci aici în public, să publice în „Tribuna“ până la finea lunei Septembrie a. c. acele cărți didactice românesce pentru gimnasia, care sunt tipărite cu ortografia lui Nic. Ieremică și corespund tot odată planului de organizație a gimnasiilor austriace, luană în privire mai ales limbele clasice: latină și grecească. Dacă vor face aceasta, nimeni nu-i va putea sămăne cu simbioza lui Filip din Macedonia, carii vîndură patria lor Athena. Tot odată apelăm la toți Români Bucovinei, cari au statut în timpi grele în fruntea mișcărilor naostre naționale, să lucreze întracolo, ca ucazul sus numit să se anuleze, căci el nu îmoară unicul institut național, ce-l avem în țară, de oare ce cărțile, care să mai pută introduce la gimnasiul din Suceava, nu sunt tipărite cu ortografia lui Nic. Ieremică, și nici nu se poate spera, că oare cănd un profesor își va tipări carte sa cu aceea ortografie, căci ea este lipsită de orice basă științifică, fiind o alcătuire fantastică a unor di-

letanți copilăriști. Interesul culturei noastre naționale cere, că acel ucaz să se anuleze că mai enredă. Nu putem renunța la dreptul, de a ne cultiva și din astă caușă nu putem suferi astfel de orănduți, care ne împiedecă în desvoltarea noastră culturală oprindu-ne întrubințarea cărților luate de Români din celelalte provincii. Separatismul nostru bucovinean ne gătuesc. Dacă ne vom separa încă pe scurtă vreme de ceilalți Români, ne pierdem, căci vom fi cotropiți de Slavi, Jidani și Germani. Dușmanii noștri politici lucrează acu de mai multe decenii pentru separarea noastră culturală de ceilalți Români. Cel mai eficace mijloc este astăzi, că și mai înainte, ortografia. Instumente neconstituie astăzi ei între Români totdeauna, ca și în diua de astăzi. Fără aceste instrumente activitatea lor ar fi nulă, precum nulă rămasă odinioară munca țărănuilui, care mersese să taiă pădurea cu un topor fără coadă.

„Dar cănd avu toporul o coadă de lemne. —

Puteți judeca singuri, ce tristă întemplantare“, dice fabula lui Gr. Alecsandrescu.

Noi Români bucovineni suntem astăzi acea nenorocită pădure, căci suntem cățiva dintre noi, cari, parte din neprincipere, parte din ambicioză, parte vîndând interesul privat, se facă coadă la toporul vrăjmașilor culturii noastre naționale.

A. p.

nișoare în grădina Hermann de aici. Prilegijul la întrunirea aceasta la dat d-l Ios. Drotleff, proprietar de tipografie, car motivul a fost iubileul mașinistului tipografic, Nicolae Simion, care de douăzeci și cinci de ani nefărări se aflat în condiție în stabilimentul tipografic al d-lui Drotleff. Cu ocazia festivității acesteia, d-l proprietar de tipografie, la un moment potrivit, între aplauzele participanților la festivitate, a înmormanat iubării un present frumos, drept suvenir. Petrecerea cordială a durat până după meșeu nopții.

Din Bucovina. După programa publicată de către directorul gimnaziului din Suceava, au frecuentat acest gimnaziu în anul expirat 147 de Germani, dintre cari 110 de relege ovrească și 7 de cea evangeliică, 160 de Români; 8 Ruini, 24 Poloni, 11 Armeni și 2 Ruși, după religie 162 gr.-or., 56 rom.-cat., 10 armeno-orient., 2 lipoveni. Din Bucovina au fost 302 de studenți, din Galați 20, din Ardeal 4, din Ungaria 1 și din România 25 de studenți. Stipendiști au fost 18.

Întâierea Bucureștilor. Diarele germane dau amenunț nouă asupra întâierii Bucureștilor. Se vor ridica 36 forturi cuirăsatate misăcătoare. Dar se discută încă asupra sistemelui. Casele Grusau (Magdenburg-Backau) și Montgolfie au primit fiecare prelegeri de la 100 de bani. Acestea nu va fi decât spre luna Noemvrie. Foile gemene susțin sistemul Grusau, care se asemănă cu acela întrebuită pentru monitoare.

Invitare.

Onorații membrii ai cassei de păstrare din Seliște se invită la o adunare extraordinară, care se va juca în Dumineacă în 9/21 Septembrie a. c. la 2 ore după prânz în scoala gr.-or. din Seliște. La ordinea dilei se vor pune următoarele

Obiecte:

- Raportul direcției despre activitatea sa de la înînținarea reuniunii până la 31 August a. c.
- Inscrierea de membrii noi.
- Incassarea taxelor restante.

Seliște, 30 August v. 1884.

Direcția.

Listă de contribuiri

pentru	

<tbl_r cells="2" ix="4" maxcspan="1" maxrspan="

Bibliografie.

Micul Abecedar ilustrat în usul scoalelor primare de Ioan Tuducescu. Partea II. Pentru al doilea an de scoală. Cuprinde: mecanismul scrierii și al cetei cu litere mari și cirile sau bisericescii. Arad 1884. Prețul 20 cr.

Tabelele măsurile și banii. Manual de învățătură pentru scoalele primare de Ioan Tuducescu învățător în Lipova. Un exemplar 6 cr.

Beiu, Vodă, Domîn, Roman istoric de Theodor Alexi. Broșura III. Prețul 20 cr.

Anuarul Asociației generale a Studenților universitari români. Gh. S. Alexandrescu. Volumul IV. București 1884.

„Familia“. Oradea-mare 2/14 Septembrie 1884. Anul XX. Nr. 36. Sumar: N'auți tu.... (poesie) de Matilda Poni. — Logofetul Baptiste Veleli (episod istoric din secolul al XVII.) de V. A. Urechiă. — Mai stăi vreme! (poesie) de V. B. Muntenescu. — Poeme în prosă, de Gr. Sima a lui Ion. — Caprioare (ilustrație). — Dilele din urmă ale pămentului, de Mareu Emilian. — Doine și hore din Ardeal (din ținutul Borgoului), comunicate de I. Dologa. — Învențiuni noi. — Salon: Scrisori din Iași. — Din părțile sătmărene. — Societatea pentru fond de teatru român. — Literatură și arte. — Teatru și muzică. — Ce e nou? — Aritmograf. — Posta redacțiunii. — Călindarul săptămânei.

„Scoala Practică“, tom. III., Nr. 4 pro Iulie conține: Pelargonia. Lecțiiune practică din învățământul intuitiv, ținută în clasa I. a scoalei române din Rodna, de Iuliu Pop. — Comitatul Bistrița-Năsăud. Lecțiiune practică din geografie, ținută în clasa II. a scoalei

române din Rodna, de Silvestru Mureșianu. — Rapița (Brassica napa). Lecțiiune practică din istoria naturală, de Stefan Alexa, învățător în Banloc. — Înmulțirea cu numeri decimali. Lecțiiuni practice ținute preparandilor din Gherla, cursului I., semestrului II., de V. G. Borgovanu. — Încodată congresului didactic din România, de J. Dariu. — Publicații. — Bibliografie.

Nr. 5. pro August: Ceva despre examenele de vară dela scoalele din Năsăud. — Raport despre examenele de vară dela unele scoale elementare din districtul Năsăudului. — Un nou institut de crescere. — Din România: Conferențe cu învățătorii. — Etymologicum magnum Romaniae. — Bibliografie.

„Foi'a basericăsca“. Organ pentru cultură religioasă a clerului și a poporului. Redigat de Dr. Alexandru V. Gramă. Blaj 10 Septembrie n. 1884. Anul II. Nr. 17. Sumar: Deschiderea seminarului tinerimei române gr.-cat. dela gimnasiul din Blaj. — Congruență și însemnatăna mistică generală a ornatelor sacre. — Filosofia modernă positivă. — Absolutismul în biserică. — Dreptul civil ereditar în patria noastră. — Educația estetică în seminare.

„Biserica și Scolă“. Foaie bisericească, scolastică, literară și economică. Arad 2/14 Septembrie 1884. Anul VIII. Nr. 36. Sumar: Cercular al Ilustrației Sale Episcopului din Caransebeș în cauza alegerilor pentru sinodul metropolitan. — La începutul anului scolar. — Arithmetica generală și specială (recensiune). — Diverse. Concuse.

Sciri economice.

Piața din Brașov, 12 Septembrie. Grâu hectolitra fl. 5.90, grâu mestecat fl. 4.60, săcăra fl. 3.80, ord fl. 3.80, ovăz fl. 1.80, cuceruzul fl. 4.60, mălaiul fl. 5.60, mazarea fl. 9.—, linteal fl. 9.50, fasolea fl. 7.—, crumponele fl. 1.—, carneala de vită p. Kilo 48 cr., carneala de porc 52 cr., carneala de berbecă 32 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 15 Septembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — pănă — 76—80 Kilo fl. 7.90 pănă 8.25, (lîngă Tisza) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—81 Kilo fl. 7.75 pănă 8.20, (de Pestă) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—81 Kilo fl. 7.60 pănă 8.10, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—81 Kilo fl. 7.65 pănă 8.15, (de Bacăska) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—81 Kilo fl. 7.75 pănă 7.95, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—81 Kilo fl. 7.75 pănă 7.95.

Săcăra (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.80 pănă 7.05.

Ord (nutrit): 60—62 Kilo fl. 6.— pănă 6.35; (de berarie) 62—64 Kilo fl. 7.— pănă 9.60.

Ovăz (ungurească) 37—40 Kilo fl. 5.95 pănă 6.30.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.35 pănă 6.40; de alt soi fl. 6.30 pănă 6.35.

Rapița fl. 11.— pănă 12.—; de Banat fl. 10.4/8 pănă 11.1/8.

Mălaiul (ungurească): fl. 11.20 pănă —.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.27 pănă 8.29 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.87 pănă 8.89.

Săcăra (primăvară) 69/10 Kilo fl. 5.78 pănă 5.80.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.59 pănă 5.61.

Rapița (August—Septembrie) fl. 11.75 pănă 12.75.

Spirt (brut) 100 L. fl. — pănă 27.75

Bursa de Viena

dela 15 Septembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6% 122.60

" " hârtie " 4% 92.65

Imprumutul căilor ferate ung. 88.65

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 142.40

(1-a emisiune) 95.80

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 95.80

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 95.80

(2-a emisiune) —

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 102.10

Bonuri rurale ung. 100.50

" " cu cl. de sortare 100.25

" " băňătene-timișene 100.—

" " cu cl. de sortare 100.—

" " transilvane 100.75

" " croato-slavone 100.—

Despăgubire pentru dijama ung. de vin —

Imprumut cu premiu ung. 114.25

Losuri pentru regulație Tisei și Segedin 114.90

Rentă de hârtie austriacă 80.75

" " argint austriacă 81.75

" " aur austriacă 104.90

Losurile austri. din 1860 134.20

Achiziții băncii austro-ungare 849.—

" " de credit ung. 296.75

" " austr. 298.50

Argintul —

Galbeni împărațesci 5.78

Napoleon-d'ori 9.68

Mărci 100 imp. germane 59.65

Londra 10 Livres sterline 121.65

Bursa de Budapest

dela 15 Septembrie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6% 122.50

" " hârtie " 4% 92.65

Imprumutul căilor ferate ung. 142.50

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 95.80

(1-a emisiune) —

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 95.80

(2-a emisiune) —

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 95.80

(3-a emisiune) —

Bonuri rurale ung. 102.25

" " cu cl. de sortare 100.—

" " băňătene-timișene 100.—

" " cu cl. de sortare 100.—

" " transilvane 100.—

" " croato-slavone 100.—

Despăgubire pentru dijama ung. de vin 98.75

Imprumut cu premiu ung. 114.—

Losuri pentru regulație Tisei și Segedin 114.90

Rentă de hârtie austriacă 80.75

" " argint austriacă 81.75

" " aur austriacă 104.90

Losurile austri. din 1860 134.20

Achiziții băncii austro-ungare 849.—

" " de credit ung. 296.75

" " austr. 298.50

Argintul —

Galbeni împărațesci 5.78

Napoleon-d'ori 9.68

Mărci 100 imp. germane 59.65

Londra 10 Livres sterline 121.65

Bursa de București.

Cota oficială dela 14 Septembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%) Cump. 95.50 vend. 95.50

" " Rur. conv. (6%) 96.50 " 97.50

Act. de asig. Dacia-Rom. 361.1/2 " —

Impr. oraș. București " —

Banca națională a României " —

Credit mob. rom. 207.1/2 " —

Act. de asig. Națională 247.1/2 " —

Scrisuri fonciare urbane (5%) 91.50 " 87.50

Societ. const. 278.—

Schimb 4 luni —

Aur 5.50 "

Merită atenție!

[51] 23

Epilepsie

bolnavi de convulsiuni și de nervi

afă ajutor sigur prin metodul meu.

Onorar numai după succese învederate.

Tractament prin epistole. Sute s'au vindecat.

Prof. Dr. Albert.

Paris, 6, Place du Trône.

Învitare de abonament la cele mai eftine diare române.

„Amicul Familiei“ diuar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrații. Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a di a fie-cărei lune în numeri câte 2—3 coale; și publică: novele, poesii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorii, studii sociale, — articluri scientifici mai ales din sfera economiei și a higienei de casă. — sciri din lumea mare cu